

Hem > ... > Hitta Rätt Person > Hitta En Sakkunnig > Luxembourg

Hitta en sakkunnig

Innehåll inlagt av
Luxemburg

Luxemburg

I. Förteckningar och register över sakkunniga

Justitieministeriet får utse edsvurna experter, översättare, tolkar samt rättsliga företrädare och medlare inom brottsbekämpning och administrativa frågor för att utföra de uppgifter som de tilldelas av rättsliga och administrativa myndigheter. De sakkunniga som har utsetts på detta sätt och därefter svurit en ed inför en avdelning vid Högsta domstolen finns med i ett [register som finns tillgängligt på justitieministeriets webbplats](#).

Även om registret upprättades för straff- och förvaltningsrättsliga ärenden används det även på privaträttens område. Domstolarna är inte skyldiga att utse sakkunniga från registret men gör vanligtvis detta.

Yrkesutövare ansöker hos justitieministeriet om att upptas i förteckningen. Ansökningar som ska föras in i registret kan lämnas in till justitieministeriet med hjälp av en onlineassistent som finns tillgänglig på [MyGuichet.lu](#) (se « [formulär / onlinetjänster](#)») eller [mobilapplikation MyGuichet.lu](#). En fullständig fil (inklusive ett examensbevis på det berörda området, bevis på yrkeserfarenhet, ett CV och ett utdrag ur kriminalregistret) skickas till justitieministeriet, som sedan inleder ett kontrollförfarande, inklusive av den sakkunniges tillförlitlighet. Ministeriet avgör huruvida den sakkunnige ska införas i registret genom att kontrollera kandidatens kvalifikationer (inklusive examina på området och fortbildning) och erfarenhet. Om sakkunniga beviljas registrering i registret måste de svära en ed i domstol.

Så snart den sakkunnige har godkänts av justitieministeriet och svurit inför en domstol offentliggörs innehållet i registret i Luxemburgs officiella kungörelseorgan. När sakkunniga väl har registrerats har de inte några särskilda skyldigheter. De behöver inte lämna en rapport om sin verksamhet till ministeriet. De är inte skyldiga att fortbilda sig. Registret uppdateras regelbundet.

Sakkunnigas uppdrag kan återkallas om de underlåter att uppfylla sina skyldigheter eller bryter mot yrkesetiska regler eller av andra allvarliga skäl. Sådana skäl kan vara att de inte längre har de kvalifikationer som krävs, har befunnits missköta sina ålägganden eller inte längre har den trovärdighet som krävs, t.ex. har befunnits skyldiga till ett brott. Ministern kan entlediga en sakkunnig efter samråd med den allmänna åklagaren och efter att ha hört den sakkunnige i fråga. Entledigandet sker i form av ett ministerdekret om återkallande av den sakkunniges uppdrag. Återkallandet kan bestridas vid en förvaltningsdomstol. Sakkunniga omfattas inte av någon särskild uppförandekod eller några särskilda etiska regler. Den sakkunnige måste dock följa de yrkesetiska regler som gäller för hans eller hennes yrke.

II. Den sakkunniges kvalifikationer

Sakkunniga måste ha en viss utbildningsnivå inom sitt fackområde för att kunna kalla sig sakkunniga. Sådana examina är nödvändiga för att de ska kunna införas i det register över sakkunniga som förs av justitieministeriet. För att arbeta som sakkunniga behöver de varken vara medlemmar i en yrkesorganisation eller kontinuerligt öka sin kompetens (det finns inget system för rättslig fortutbildning, men sakkunniga kan följa utbildning på frivillig basis).

III. Sakkunnigas arvode

Sakkunnigas arvoden fastställs i en förordning. I vissa fall, framför allt om den sakkunniges uppdrag är särskilt komplicerat, kan domstolen besluta att inte tillämpa den lagstadgade taxan. I praktiken begär sakkunniga vanligtvis att parterna ska gå med på att betala ett högre belopp än den lagstadgade taxan. I tvistemål, där den sakkunnige har utsetts av domstolen, är en part skyldig att betala den sakkunnige i förskott. Sakkunniga kan få en förskottsbetalning av sitt arvode som överstiger den lagstadgade taxan. I samband med att målet avslutas och dom meddelas fastställer emellertid domstolen vem som ska bära de slutliga kostnaderna. Skyldigheten att bära kostnaderna kan fördelas mellan parterna. Parterna kan få rättshjälp för att betala den sakkunniges arvode, enligt fastställda taxor.

I brottmål står alltid staten för förskottsbetalningen av kostnaderna. Den tilltalade behöver bara betala den sakkunniges arvode om den tilltalade fälls för brott. Staten kan även betala sakkunniga som åklagaren har begärt ska höras.

IV. Sakkunnigas ansvarsskyldighet

Det finns inte några särskilda regler om sakkunnigas ansvarsskyldighet. Deras verksamhet regleras därför av allmänna skadestånds- och avtalsbestämmelser. Detta innebär att det inte finns något tak för skadeståndsskyldigheten. Sakkunniga behöver inte ha en yrkesansvarsförsäkring.

V. Ytterligare information om sakkunnigförfaranden

Utnämningen av sakkunniga regleras av en särskild lag « [Loi modifiée du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes](#) ». Denna lag gäller endast brott- och förvaltningsmål. Tvistemål omfattas inte av någon specifik lag.

Det bör noteras att vissa andra bestämmelser i straffprocesslagen eller civilprocesslagen också är relevanta, som i « [Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives](#) ».

Det är ingen grundläggande skillnad mellan utnämningförfarandena i tviste-, brott- eller förvaltningsmål. I brottmål har den tilltalade dock mer omfattande rättigheter än i andra typer av mål. De flesta rättsexperter utses under det förberedande förfarandet, före rättegången. Åtminstone hälften av alla ansökningar om utnämning av en sakkunnig görs under det förberedande förfarandet. Det är ovanligt att sakkunniga utses under huvudförfarandet.

1. Utnämning av sakkunniga

I Luxemburg utses sakkunniga av domstolarna eller anlitas av parterna. Det är bara domstolarna som kan utse rättssakkunniga. Detta sker antingen på begäran av parterna eller på eget initiativ. I brottmål utser undersökningsdomaren *juge d'instruction* ofta den sakkunnige. Detta sker antingen på begäran av den tilltalade eller på begäran av åklagaren. Undersökningsdomaren kan även utse en sakkunnig på eget initiativ. Eftersom undersökningsdomarens beslut är preliminärt gäller inte principen om kontradiktoriskt förfarande.

I brottmål finns särskilda regler för de gemensamma sakkunniga eller alternativa sakkunniga som den tilltalade har tillgång till.

I både tviste-, brott- och förvaltningsmål kan en sakkunnig i nödfall utses före rättegången.

a) Domstolssakkunnig

Under huvudförfarandet utser en domstol en sakkunnig när den behöver råd i tekniska frågor som uppstår under rättegången. Domstolen kan utse den sakkunnige på begäran av parterna eller på eget initiativ. Sakkunniga måste anmäla eventuellt jäv.

En sakkunnig kan utses före rättegången om det rör sig om ett brådskande ärende eller sakkunskapen behövs för en kommande prövning av sakfrågan. Utnämningen av den sakkunnige i detta förberedande skede är enda

syftet med förfarandet. Parterna måste därför lämna in en särskild ansökan. I regel kan sådana förfaranden inte inledas utan att domaren har gett svaranden tillfälle att yttra sig. I ytterst brådskande fall kan dock rättsexperter utses omedelbart, men i detta fall måste svaranden ha möjlighet att höras i ett senare skede.

När parterna ansöker om utnämning av en rättssakkunnig eller lämnar sina synpunkter på domstolens förslag får de föreslå namn och komma överens om en specifik sakkunnig. Om domstolen bestämmer sig för att på eget initiativ utse en sakkunnig bör den meddela parterna detta och be dem inkomma med synpunkter innan beslutet fattas. Domstolarna är inte skyldiga att utse sakkunniga från registret över sakkunniga, även om de vanligtvis gör detta.

b) Partssakkunniga

Parterna utser aldrig rättsexperter. Däremot kan de vara delaktiga i domstolens utnämning av en sakkunnig. De kan t.ex. ställa sig bakom den sakkunnigas uppdrag, fördelningen av kostnaderna och till och med en specifik sakkunnig. De skickar i så fall ett gemensamt utnämningssbrev till den sakkunnige som valts. Om båda parterna är överens får domstolen lov att utse den sakkunnige. Detta sker ofta under det förberedande förfarandet.

2. Förfarande (i tvistemål)

Så snart den rättssakkunnige har utsetts sammankallar han eller hon parterna för att diskutera målet med dem. Sakkunniga kommunicerar vanligtvis med parterna via advokater. De håller även domstolen underrättad om utvecklingen. Det finns inga särskilda regler för hur detta ska hanteras förutom kravet att alltid respektera principen om kontradiktoriska förfaranden: varje part har alltid rätt att uttrycka sin åsikt om alla aspekter av ärendet.

Det finns två begränsningar när det gäller denna princip. Dessa rör den sakkunniges undersökningar av rent faktiska aspekter och undersökningar som gör intrång i den personliga integriteten (dvs. läkarundersökningar). I dessa fall måste den sakkunnige dock lägga fram resultatet av sina undersökningar till de andra parterna innan slututlåtandet.

Den behöriga domstolen övervakar hur den sakkunniges undersökningar fortskrider. På begäran kan domstolen slå fast att den sakkunnige inte har de kvalifikationer som krävs och utse en annan sakkunnig. Eftersom det i de flesta fall utses en enda sakkunnig finns det inget förfarande där sakkunniga träffas före rättegången för att avgränsa frågeställningarna.

a) Sakkunnigutlåtande

Den sakkunnige avger ett skriftligt utlåtande. Utlåtandet behöver inte vara uppbyggt på ett speciellt sätt. Den sakkunnige är skyldig att lojalt utföra sitt uppdrag och iaktta principen om kontradiktoriska förfaranden. Han eller hon ska ta upp alla frågor om sakförhållanden som omfattas av uppdraget men får inte besvara rättsliga frågor. Den sakkunniges mandat begränsas av domstolen, förutom i förfaranden där den sakkunnige utsågs av parterna, utan domarens inblandning, där han eller hon tar upp de problem som parterna anfört.

Det är inte obligatoriskt att lämna ett preliminärt utlåtande. Om omständigheterna i det enskilda fallet så kräver kan ett sådant dock utarbetas. Detta är särskilt fallet om nya frågor uppkommer under utförandet av uppdraget eller om parterna inte samarbetar med den sakkunnige.

Endast i undantagsfall behöver den sakkunnige avge ytterligare ett utlåtande. Det kan vara på grund av att den sakkunnige inte besvarade alla de frågor som ingick i uppdraget, eller att ytterligare frågor har uppstått i ett senare skede. Domstolen utfärdar då ett nytt beslut, anger att ytterligare underlag krävs och specificerar vilka frågor som ska besvaras. Parterna kan vända sig till domaren för att begära ytterligare klagoranden. I praktiken är det dock mer troligt att en annan sakkunnig utses, beroende på hur nöjda parterna var med det första utlåtandet.

Sakkunnigutlåtanden kan ifrågasättas, både genom parternas utsagor och genom alternativa expertutlåtanden. Domstolarna är inte bundna av sakkunnigutlåtandet. Enligt rättspraxis får domstolen avvika från sakkunnigutlåtandet om goda skäl föreligger, dvs. om en eller båda parter kan bevisa att den sakkunnige har fel. Alternativa utlåtanden har samma bevisvärde, oavsett om den sakkunnige utsågs av domstolen eller av parterna. Rapporter som en part har tagit initiativ till, motsägelsefulla rapporter och rapporter som utarbetats

utan att experten respekterat principen om kontradiktoriska förfaranden får läggas fram och diskuteras under rättegången, men de har inte samma bevisvärde som rapporter som inlämnats med respekt för denna princip.

b) Domstolsförhandling

Sakkunniga behöver inte delta i några förberedande förhandlingar. De bör delta i en förhandling för att besvara domstolens frågor efter att de har lämnat sitt utlåtande. De korsförhöras inte i domstolen.

■ Senaste uppdatering: 25/07/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.